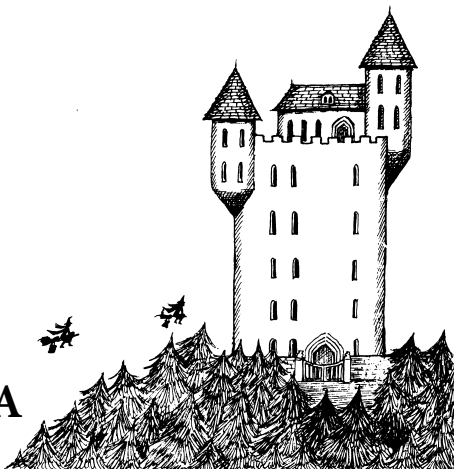

KAPITOLA PRVNÍ

ILDRED VIRVÁLOVÁ se právě stala žákyní druhého ročníku Akademie slečny Krákavé pro čarodějnice.

Školní rok se na akademii dělil na dvě dlouhá pololetí. To první, zimní, začínalo v září a vleklo se až do konce ledna. Po něm následoval měsíc prázdnin, na které se všichni upřímně těšili, a v březnu – ačkoli bývala ještě pořádná zima – začalo letní pololetí, jež

končilo v červenci. Pak čekal žákyně akademie další měsíc prázdnin a se začátkem září přišlo nové zimní pololetí.

Po všem tom pozdvižení, které Mildred na Akademii slečny Krákavé vyvolala ještě jako žákyně prvního ročníku, byl malý zážrak, že se sem vůbec směla vrátit. Mildred patřila k těm nešťastnicím, jimž se smůla doslova lepí na paty. Přestože se za každých okolností snažila chovat vzorně a spořádaně, vždy, když se něco semlelo, zdálo se, jako by za všechno mohla právě ona. Ale abychom byli spravedliví, je pravda, že celkem často (zvláště když zapracovala její velice divoká představitost) to opravdu *byla* právě Mildred, kdo do poklidného běhu věcí vnesl naprostý zmatek.

Letos však už je starší a snad i rozumnější (každopádně odhodlaná víc než kdy jindy dávat si pozor), a tak doufá, že se zbaví své pověsti nejhorší čarodějnice ve škole.

Když se její koště sneslo před bránu školy, která vypadala spíš jako vstup do nějaké věznice, Mildred přistoupila k mříži a zadívala se na dvůr zahalený mlhou. Konečně se jí podařilo být někde včas, dokonce mezi prvními. Před budovou se zatím sešlo jen několik dívek a všechny přešlapovaly na místě zachumlané v pláštích. Ve škole vždycky bývalo chladno, protože to byla kamenná budova, nebo spíš pevnost, postavená na vrcholku hory uprostřed borového lesa, v němž se za každého počasí válela mlha. Děvčatům

byla vlastně pořád zima a na povinný pobyt na hřišti často doplatila rýmou.

„Není nad pohyb na čerstvém vzduchu,“ říkala jim slečna Zdatná, když si kašlající, popotahující žákyně vedla ven na hodinu tělocviku. „A ve zdravém těle zdravý duch. Jestli některou z vás přistihnu, že se jde schovat dovnitř před koncem hodiny, za trest mi to pětsetkrát napíše!“

Mildred přeletěla bránu a elegantně přistála na druhé straně.